

Ministerieel besluit tot voorlopige gedeeltelijke opheffing van het ministerieel besluit van 19 december 1994 houdende de bescherming van de indikkers en toebehoren en de kolenwasserij en -zeverij inclusief toebehoren van de mijnsite van Beringen

DE VLAAMSE MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED,

Gelet op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.2.1, 1° en artikel 6.2.1, 3°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, artikel 6, 1°;

Gelet op het ministerieel besluit van 19 december 1994 houdende de bescherming van de indikkers en toebehoren en de kolenwasserij en -zeverij inclusief toebehoren van de mijnsite van Beringen, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 1995;

Overwegende dat twee ministeriële besluiten van 22 december 1993 en 19 december 1994 de koolmijnsite in Beringen beschermen omwille van de industrieel-archeologische waarde; dat deze beschermingen het behoud beoogde van het volledige productieproces van de steenkoolmijnen in het Limburgse steenkoolbekken door het behoud van de steenkoolmijn van Beringen;

Overwegende dat artikel 6.2.1, 3°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 de gehele of gedeeltelijke wijziging of opheffing van een bescherming omwille van het algemeen belang toestaat; dat de parlementaire voorbereiding daarbij het volgende stelt: "door een wijzigende context kan het algemeen belang immers geëvolueerd zijn ten opzichte van het algemeen belang ten tijde van de bescherming. Van deze mogelijkheid zal voornamelijk gebruik worden gemaakt om tot een ruimtelijke afweging te kunnen komen. Op die manier kunnen verschillende (ruimtelijke) belangen tegenover elkaar worden afgewogen om zo het algemeen belang te vrijwaren. Uiteraard mag deze mogelijkheid geen vrijgeleide zijn om het belang van de bescherming te ondermijnen. Daarom wordt de procedure voor het wijzigen of opheffen van een bescherming uitgebreid"; dat nu blijkt dat door een gewijzigde context het algemeen belang geëvolueerd is ten opzichte van het algemeen belang ten tijde van de bescherming en daarbij een afweging moet worden gemaakt tussen de verschillende belangen;

Overwegende dat het BPA Mijnterreinen Beringen (MB 22/06/2001), de Gewestplanwijziging (MB 6 oktober 2000) en het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan van 16 april 2007 voor het gebied de reconversie voorziet van een industriële site naar een gebied voor recreatie, wonen, kleinhandel, kantoren en toerisme en dat deze ontwikkeling in het algemeen belang is; dat deze ontwikkeling voorziet in de economische en maatschappelijk heropleving van de regio na het sluiten van de steenkoolmijnen en dat deze ontwikkeling bijgevolg in het algemeen belang is; dat verder gebruik van de installaties voor het ontginnen van steenkool niet langer economische rendabel is en dat een herbestemming, herstructurering en restauratie van de site zich dus opdringt; dat daarvoor keuzes moeten worden gemaakt rekening houdend met economische, maatschappelijke en ruimtelijke belangen;

Overwegende dat bijna 30 jaar na de sluiting van de steenkoolmijn van Beringen een gebied van 32 hectaren voormalig industriegebied en 100.000 m² aan mijnpatrimonium terug gekoppeld wordt aan het stedelijk weefsel door een mix van toeristische, recreatieve en woonprojecten en dat deze ontwikkeling in het algemeen belang is; dat als basis voor de ontwikkeling van de site werd gewerkt op een bouwhistorische studie van het architectenbureau Lambert-Vancoppenolle uit 2004 over het kolenwasserijencomplex van 40.000 m². De gebouwen werden toen getoetst aan hun erfgoedwaarde, mogelijke herbestemming, bouwfysische staat en invloed op het financiële plan. Op basis van deze informatie werd een algemeen masterplan opgesteld: kolenwasserij 2 zou integraal worden bewaard en samen met de losvloer in het mijnmuseum worden geïntegreerd. Van kolenwasserijen 3 en 4 zouden de installaties gedeeltelijk bewaard worden tijdens een herbestemming. Kolenwasserij 1 kon worden afgebroken en vervangen door een nieuwbouw. Zifterijen 2 en 3 konden eveneens volgens dit plan worden afgebroken; dat in functie van de invulling en fasering van de verschillende deelprojecten van de ontwikkeling van de mijnsite van Beringen voor de periode 2015-2020, diverse belangen worden afgewogen, met name enerzijds de conservatie, restauratie en herbestemming van erfgoed, en anderzijds het ontwikkelen van toeristische en recreatieve projecten en wooncomponenten;

Overwegende dat de herbestemming en het hergebruik van kolenwasserij 3 door voortschrijdend inzicht en door verdere fasering van de verschillende deelprojecten binnen de bestemming gegeven aan het gebied niet mogelijk is binnen een aanvaardbare maatschappelijke kost en dat de afleesbaarheid van het productieproces ook zonder kolenwasserij 3 nog steeds afleesbaar blijft op de beschermde site; dat de inrichting van het mijnmuseum in kolenwasserij 2 de afleesbaarheid van het productieproces net zal versterken en dat een gedeeltelijke opheffing van de bescherming van het besluit van 1994 dus strookt met het algemeen belang;

Overwegende dat de zifterij 3, het langwerpige volume (Assegalerij) ten oosten van kolenwasserij 4, de lading ten zuiden van kolenwasserij 4, de Schlammroger 2 (EKOL) ten oosten van kolenwasserij 3, de piperack tussen kolenwasserij 3 en de grote indikker, de constructies gebouwd in de hoek tussen zifterij 2 en losvloer met vergunningen en toelatingen reeds werden gesloopt; dat deze sloop plaats vond in het kader van de ontwikkeling van de site; dat de erfgoedwaarden ervan verloren zijn gegaan zodat de opheffing van de bescherming van deze onderdelen zich opdringt;

Overwegende dat de erfgoedwaarde van kolenwasserij 1 door de jaren is aangetast; dat kolenwasserij 1, zoals de studie van het architectenbureau Lambert-Vancoppenolle aangeeft, niet essentieel is voor de materialisatie van de erfgoedwaarde; dat er door het onophoudelijk aanpassen en uitbreiden tussen 1923 en 1982 in kolenwasserij 1 geen structureel samenhangende of oorspronkelijke uitrusting meer aanwezig is. De installaties werden vernieuwd tussen 1975 en 1983 en zijn vrijwel identiek aan die van kolenwasserij 4. De sloop van kolenwasserij 1 vormt aldus geen wezenlijke aantasting van de erfgoedwaarde, zodat de opheffing geen afbreuk doet aan de bescherming van de kolenwasserij;

Overwegende dat de zifterij 2, zoals de studie van het architectenbureau Lambert-Vancoppenolle aangeeft, sterk werd verbouwd en uiteindelijk de machines werden weggehaald; waardoor de zifterij 2 geen meerwaarde in de afleesbaarheid van het vroegere productieproces betekent. De zifterij 2 beschikt bijgevolg niet over erfgoedwaarde, zodat de opheffing geen afbreuk doet aan de bescherming van de kolenwasserij;

Overwegende dat het advies van de VCOE van 26 september 2018 ongunstig is; dat de VCOE op grond van de volgende motieven tot haar advies komt:

- het dossier voor de gedeeltelijke opheffing van de bescherming niet wordt gekaderd binnen de algemene visie op de bescherming en het behoud van het mijnnerfgoed in Limburg en dat de opheffing niet wordt geduid vanuit een visie op de Beringse mijn als voorbeeldsite;

- de gedeeltelijke opheffing van de bescherming enkel steunt op artikel 6.2.1, 3° met name het algemeen belang en dat de opheffing bijgevolg onvoldoende is gemotiveerd;
- de sloop van een beschermd monument principieel verboden is (artikel 6.4.7 van het Onroerenderfgoeddecreet). De gedeeltelijke sloop kan wel worden toegestaan indien de sloop de erfgoedwaarde niet wezenlijk aantast. Dit argument wordt aangehaald om de gedeeltelijke opheffing van de bescherming van kolenwasserij 1 en zifterij 2 (waarvoor sloopvergunningen zijn afgeleverd) te becommentariëren;
- er geen duidelijk herbestemmings- of ontwikkelingsscenario is van de kolenwasserij en zeeverij-complex;
- het tweede plan bij het besluit moeilijk leesbaar en niet correct is;
- de fotobijlage bij het besluit geen duiding bij alle foto's geeft;
- er onvoldoende gemotiveerd is waarom er niet gedocumenteerd moet worden en de commissie in twijfel trekt of de richtlijn voor documentatie van kolenwasserij 3 voldoende gedetailleerd is;
- de VCOE aanbeveelt om de oorspronkelijke besluiten aan te vullen met erfgoedelementen, -kenmerken en waarden voor de resterende gebouwen;
- er een duidelijk beeld van de verschillende deelconstructies ontbreekt en de documentatiebijlage beperkt is;
- de maatregelen voor consolidatie nergens juridisch verankerd worden;

Overwegende dat deze bezwaren en bekommernissen van de VCOE als volgt worden behandeld en weerlegd, waarbij onder meer het verslag van het agentschap Onroerend Erfgoed wordt bijgetreden:

- de ontwikkeling van de site vertrekt vanuit de bouwhistorische studie van 2004 en het masterplan dat in 2007 vervolgens werd ontwikkeld. De doelstelling van de nv be-MINE is de site te herbestemmen als een toeristisch-recreatief project, met als stedelijke functies wonen, werken, winkelen en recreatie. Deze elementen worden in het inhoudelijke dossier vermeld. Het is inderdaad zo dat be-MINE als ontwikkelaar dynamisch wil inspelen op de opportuniteiten dit zich voordoen. In een paragraaf van het inhoudelijke dossier wordt aangegeven welke onderdelen van het masterplan al werden uitgevoerd en welke onderdelen nog in ontwikkeling zijn.
De commissie vraagt zich af of na de opheffing en eventuele sloop het verhaal en de werking van de steenkoolmijn nog voldoende duidelijk zouden zijn. Het antwoord hierop is dat een substantieel deel van het complex beschermd blijft: de kolenwasserijen 2 en 4 blijven samen met de losvloer/kipzaal bestaan. Kolenwasserij 2 is reeds casco gerestaureerd en is klaar voor de invulling als museum door de provincie Limburg. Voor kolenwasserij 4 moet nog een nieuwe invulling worden gevonden. In de resterende onderdelen zullen nog productielijnen aanwezig zijn die een zicht geven op de werking van de site.
Een van de sterke punten van de huidige en toekomstige ontwikkelingen op de site van Beringen, is net dat de site ontsloten zal worden. Vandaag is de kolenwasserij vanwege veiligheidsoverwegingen niet toegankelijk. De oprichting van be-MINE Pit door de provincie Limburg, zal er voor zorgen dat de bezoeker kennis kan maken met de werking van de steenkoolmijn. De mogelijkheid om de mijn te bezoeken en te leren kennen, zorgt ervoor dat het verhaal en de erfgoedwaarden van de steenkoolmijn net beter tot hun recht zullen komen dan de afgelopen 24 jaar sinds de bescherming;
- de motivatie voor de opheffing van de bescherming van kolenwasserij 3 steunt inderdaad enkel op het artikel 6.2.1, 3°, met name het algemeen belang. Het artikel 6.2.1, 1° verlies van erfgoedwaarden wordt niet ingeroepen voor kolenwasserij 3;
- de beslissing om de procedure voor de gedeeltelijke opheffing op te starten werd genomen op basis van een voortschrijdend inzicht bij de ontwikkeling van de site. Naarmate de ontwikkeling van de mijnsite vordert, evolueren ook de inzichten met betrekking tot de praktische en financiële haalbaarheid van het behoud van de site. Zolang de visie en de doelstelling van de bescherming en van het oorspronkelijke masterplan overeind blijven, en met name het beoogde evenwicht tussen behoud, herbestemming, sloop en nieuwbouw, en het afleesbaar houden van het volledige productieproces alsook de integriteit van het oorspronkelijke gerespecteerd wordt,

kunnen voor concrete ontwikkelingsmogelijkheden en -knelpunten aangepaste oplossingen worden gezocht. Het kolenwasserijencomplex maakt deel uit van een veel groter en ingewikkeld geheel, dat aanzienlijke beheers- en herbestemmingsuitdagingen met zich meebrengt, en waarin al sinds 2009 op grote schaal is geïnvesteerd. Rekening houdend met de financiële haalbaarheid van het beheer van de totale mijnsite in Beringen is het verantwoord om de afbakening van de beschermde site aan te passen aan de geëvolueerde inzichten.

Voor het behoud van de rest van de mijnsite van Beringen worden aanzienlijke en succesvolle inspanningen geleverd, waarbij zelfs voor zeer complex erfgoed zoals het kolenwasserijencomplex een bevredigende oplossing is gevonden, en een representatief deel van de oorspronkelijke installatie kon worden gevrijwaard;

- over kolenwasserij 1 en zifterij 2 merkt de commissie op dat het verlies aan erfgoedwaarden niet wordt aangetoond of gestaafd. Het verlies van erfgoedwaarden van deze twee onderdelen van het kolenwasserijencomplex werd echter aangetoond in de Bouwhistorische nota van 24 september 2004 door het architectenkantoor Bernard Lambert en Guido Vancoppenolle. De volgende stukken tekst zijn deels letterlijk overgenomen uit de bouwhistorische studie.

Kolenwasserij 1: De kolenwasserij 1 werd in verschillende fases gebouwd. De eerste fase werd in 1923 door France-Focquet ontworpen. De structuur werd later grondig aangepast bij verhogingen van de kolenwasserij in 1935 en 1956. In 1927 werd de kolenwasserij 1 uitgebreid met "six tours à fines". In 1933 volgde een tweede uitbreiding (Lavoir 240 t/h – nouveaux Spitz). De spitzkasten zijn tot vandaag bewaard. De derde uitbreiding volgde in 1934. De gevels werden aangebouwd in 1956. De bovenste kolentrechters van deze fase werden in 1980 uitgebroken. De vierde uitbreiding in 1934 werd het "Bâtiment nord" genoemd en omvatte onder meer kolentrechters en een drogerij. De gevels van deze uitbreiding zijn niet bewaard. De uitrusting van de drogerij verdween. In 1935 volgde de vijfde uitbreiding met een steenbunker. De uitrusting van de vijfde uitbreiding is niet bewaard. De kolenwasserij werd vervolgens in 1937 een zesde keer uitgebreid met een indikker. De installatie (Dorr-Oliver) werkte nooit goed en werd in 1951 vervangen door de indikker 1 naast de kolenwasserij (vandaag deel van het duikcentrum Todi).

In de jaren 1950 werd besloten om de oude kolenwasserij 1, die buiten dienst was gesteld door het geringe rendement en bedrijfszekerheid, te vervangen door een volledige zelfstandige wasserij. In 1956 werd de kolenwasserij 1 verhoogd en aangepast. Dit is de eerste grote renovatie van de kolenwasserij 1. Er werd een volledige nieuwe wasserij geïnstalleerd met een zeefinstallatie, stofscheiders, een wasserij voor fijne en minder fijne kolen (een reeks drew-boys). De bestaande structuren werden hiervoor ingrijpend gewijzigd. De staalstructuur boven het peil 16.750 werd volledig vervangen. Er werd bij deze verbouwing een kolenbunker uitgebroken om een ophaalschacht te maken.

De installatie van 1956 is slechts fragmentarisch bewaard. In de jaren 1980 werd de kolenwasserij 1 immers een tweede keer vernieuwd en verbouwd. De productie werd aangepast voor de productie van kolen met een laag asgehalte. Het geheel is door de aanpassing van de structuren onsamenhangend en onoverzichtelijk geworden. Er werden leidingen en transportbanden doorgetrokken over de daken en door de andere delen van de kolenwasserij. Bij het bouwen van de nieuwe transportband over de losvloer-kipzaal werden vijf kleine ruwkoolbunkers bovenin de kolenwasserij 1 afgebroken en vervangen door een grote zeef. In 1981 werd een bestaande lijn met wasbakken vervangen door een tweede lijn met drew-boys.

Van de oorspronkelijke apparatuur van kolenwasserij 1 is weinig of niets bewaard vanwege de voortdurende grondige renovaties. De structuur van de kolenwasserij 1 is bouwvallig.

Zifterij 2: Het ontwerp van de zifterij 2 door Venot et Cie dateert van 1951-1953. De zifterij 2 werd na 1974 volledig ontruimd en gedeeltelijk gesloopt voor de plaatsing van nieuwe transportsystemen. De overblijvende delen van de zifterij zijn bouwvallig.

Voor zowel de kolenwasserij 1 als de zifterij 2 kunnen we het standpunt verdedigen dat de erfgoedwaarde verloren is gegaan.

Over de overige onderdelen (zifterij 3, assegalerij, lading kolenwasserij 4, EKOL, piperack en de constructie tussen de losvloer en zifterij 2) stelt de commissie dat het onduidelijk is hoe de sloop- en saneringswerken werden gemotiveerd;

- de regelgeving voor onroerend erfgoed laat een gedeeltelijke sloop van een monument toe mits een toelating verkregen wordt van de administratie. Gedeeltelijke sloop kan gaan over de afbraak van beperkte delen van een gebouw of van een volledig deel van een groter complex. De toelating kan verleend worden indien de erfgoedwaarde van de bescherming niet wordt aangetast. Gebouwen of delen van gebouwen zonder erfgoedwaarde kunnen gesloopt worden.

Bij het behandelen van een aanvraag zal de administratie de aangevraagde werken toetsen aan het actief- en passief behoudsbeginsel, aan de voorschriften in het beschermingsbesluit en (indien van toepassing) aan de beheersdoelstellingen in een goedgekeurd beheersplan. De adviezen lieten sloop toe omdat er geen strijdigheid was met passiefbehoudsbeginsel of een andere direct werkende norm. De zifterij 3 was een relatief recent gebouw uit 1974. De Schlammdroger 2 (EKLO) uit 1982 eveneens. Beide gebouwen waren volledig in staal gebouwd met wanden in cellenbeton. Daarmee weken ze sterk af van de oudere delen van de kolenwasserij en waren ze storend voor de site. Uit de Assegalerij (transporteurs mobiles) tegen de kolenwasserij 4 werd alle uitrusting verwijderd. Dat gedeelte van het gebouw was bouwvallig;

- over de reeds gesloopte volumes beweert de commissie dat de decretaal vastgelegde procedures niet gerespecteerd werden. Dit is een loutere bewering zonder voorbeeld;
- het voorwerp van het huidige besluit is de opheffing van de bescherming van enkele onderdelen van het kolenwasserijcomplex en niet wat er nadien op deze site zal gebeuren.

We kunnen wel meegeven dat de nv be-MINE momenteel diverse pistes verkent over de invulling van de footprint van circa 55 op 60 meter die vrij zal komen door de geprojecteerde sloop van de kolenwasserijen 1 en 3. Er wordt rekening mee gehouden dat de sporenbundels onder de kolenwasserijen 1 en 3 beschermd blijven. Be-MINE wil waken over de beeldkwaliteit van het kolenwasserijcomplex. Diverse pistes zoals een recreatieve invulling, een residentiële invulling, winkels of een hotel werden multidisciplinair onderzocht. Bepaalde pistes werden inmiddels uitgesloten omdat de uitbating ervan economisch niet leefbaar is of de ontwikkeling masterplan technisch niet haalbaar is, zodat het onderzoek zich vandaag toespitst op de haalbaarheid van de overgebleven pistes. Die bevinden zich voornamelijk in de sfeer van ontspanningsactiviteiten;

- de kolenwasserijen 1 en 3 louter consolideren en verval voorkomen, is een onmogelijke zaak. De gebouwen zijn momenteel niet wind- en waterdicht. Om ze louter te behouden zijn volgende ingrepen nodig: de daken herstellen, de gevel bedekken met polycarbonaatplaten en stabiliteitswerken uitvoeren. Bij het opstellen van het derde addendum bij de meerjarenovereenkomst werd geschat dat de werken voor het loutere behoud van kolenwasserij 3 samen 4,8 miljoen euro zouden bedragen. Die geëxtrapoleerde raming dateert van 2014. Vandaag zou de prijs reeds een bepaald percentage hoger liggen ten gevolge van inflatie. Voor de kolenwasserij 1 werd geen berekening gemaakt voor het loutere behoud, maar gezien het grote volume zou de kost eveneens in de miljoenen lopen (extrapolatie op basis van kolenwasserij 3).

Het is niet zinvol om dergelijke omvangrijke kosten te maken (en evenmin haalbaar voor be-MINE) om alzo de optie op behoud in de toekomst open te houden. Het is immers mogelijk dat dan binnen tien jaar moet vastgesteld worden dat er toch gesloopt moet worden en dat inmiddels miljoenen werden uitgegeven voor het behoud. Het is maatschappelijk niet verantwoord om dit geld in een onzekere toekomst te investeren. Indien de gebouwen blijven staan zonder werken uit te voeren om ze te consolideren, vormen ze een veiligheidsrisico voor de omgeving en voor de bezoekers van de site;

- het plan met de afbakening van de onderdelen van de kolenwasserij waarvan de bescherming wordt opgeheven vertoont een zekere complexiteit omdat de sporen onder de kolenwasserij 1 en kolenwasserij 3 bewaard blijven. Daarom kregen deze twee zones een donkerbruine kleur. De bescherming van de gebouwen in het roze wordt volledig

opgeheven. De volledige contour van de in 1994 beschermde kolenwasserij kreeg een rode omlijsting. De legende is afleesbaar in de linkerbenedenhoek.

De kolenbunkers van kolenwasserij 1 blijven beschermd. Het gaat om de rechthoekige uitsparing aan de zuidelijke zijde van kolenwasserij 1. Daarom krijgen ze op het plan geen bijkomende kleur. Het plan geeft immers aan van welke onderdelen de bescherming wordt opgeheven. Het plan is dus wel correct. De verschillende onderdelen van de kolenwasserij worden in de nieuwe illustratie 1 in de bijlage "documentatie" bij het inhoudelijke dossier op kaart aangewezen;

- de fotobijlage geeft een algemeen zicht op de toestand van de kolenwasserijen 1 en 3 en de zifterij 2. De fotobijlage vormt geen basisdocument voor verder (bouw)historisch of industrieel-archeologisch onderzoek. De eigenaar moet de erfgoedwaarden die verloren gaan documenteren. Dit materiaal moet voldoende zijn om eventueel later onderzoek op te baseren. Het heeft dus geen zin om de fotobijlage bij het ministeriële besluit verder te gaan uitwerken;
- de motivatie in het MB voor de opheffing van de bescherming van kolenwasserij 1 en zifterij 2 wordt in de aanhef als volgt geformuleerd: "De sloop van kolenwasserij 1 vormt geen wezenlijke aantasting van de erfgoedwaarde" en "De zifterij 2 beschikt niet over erfgoedwaarde". Indien deze motivatie wordt aanvaard (zie hoger in de behandeling van het advies), dan is er geen verdere argumentatie nodig dat de erfgoedwaarden niet hoeven gedocumenteerd te worden. Die erfgoedwaarde is er namelijk niet in deze twee onderdelen van het beschermde kolenwasserijencomplex;
- het belangrijkste aan de richtlijnen is dat het de eigenaars verplicht om grondige documentatie over de site aan te leggen. De enige stap die verder kan gezet worden, is een 3D-scan van de gebouwen. op basis van ervaring kan gesteld worden dat de interpreteerbaarheid van deze puntenwolk in ruimtes die vaak vol met materiaal staan niet zo gemakkelijk is. Een 3D-scan maken voegt dus niets toe. De documentatie die aan de eigenaar wordt gevraagd, met name de plannen, gevelopnames en gedetailleerde foto's staan als documentatie niet alleen. Het architectenbureau Lambert-Vancoppenolle deed in 2004 reeds de bouwhistorische studie van de kolenwasserij. Daarbij werden ook de installaties bekeken. De bouwhistorische studie geeft in combinatie met de plannen, gevelbeelden en fotografische registratie een voldoende sterk beeld van de kolenwasserij, haar historische ontwikkeling, installaties en werking;
- het voorliggende besluit wijzigt het beschermingsbesluit van 19 december 1994. De intentie is niet om het volledige besluit aan te passen aan de actuele beschermingsbesluiten met duiding van de erfgoedwaarden, beheersdoelstellingen, erfgoedkenmerken en -elementen. Het is juridisch niet noodzakelijk om deze elementen toe te voegen;
- in de documentatiebijlage wordt opgenomen wat noodzakelijk is om het dossier te begrijpen en onderbouwen. In dit geval gaat het vooral om plattegronden waarop de diverse onderdelen van het kolenwasserijencomplex worden aangeduid. Een verdere aanvulling van de documentatiebijlage met postkaarten, archiefphoto's, bouwplannen, kadastrummutaties enzovoort is niet nodig om het opheffingsdossier te begrijpen. Wel wordt er een kaartje toegevoegd aan de documentatie bij het inhoudelijke dossier met de aanduiding van de namen van de onderdelen van de kolenwasserij, met (voor zover mogelijk) aanduiding van het bouwjaar;
- Het opheffingsbesluit is niet de juiste plaats om consolidatiemaatregelen te verankeren. De opheffing van de bescherming is immers geen sloopvergunning. De juiste plaats om de consolidatiemaatregelen te verankeren is in de eventuele vergunning voor de sloop. Die vergunning kan enkel afgeleverd worden door de gemeente (of de provincie). De sloopvergunning van de kolenwasserij 1 en zifterij 2 bevat al de maatregelen voor de stabilisatie van de overblijvende beschermde onderdelen en bepalingen over de afwerking van de nieuw gecreëerde buitengevels. Indien be-MINE een sloopvergunning aanvraagt voor de sloop van kolenwasserij 3, dan kan de stad Beringen (indien zij wenst een positieve vergunning af te leveren) voorwaarden opleggen voor de instandhouding van het beschermde monument. Ook het agentschap Onroerend Erfgoed zal hierbij een advies kunnen geven op basis van

de direct werkende normen voor zover er consequenties zijn voor het deel van de kolenwasserij die beschermd zal blijven. De maatregelen ter consolidatie die in het inhoudelijke dossier zijn opgenomen, geven aan de belanghebbende wel reeds aan waarmee de Vlaamse overheid rekening zal houden voor de beschermde gebouwen;

- dat besloten wordt dat het advies van de VCOE zorgt voor aanpassingen aan het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit,

BESLUIT:

Artikel 1. Met toepassing van artikel 6.2.1, 1°, artikel 6.2.1, 3° en artikel 6.2.3 tot en met 6.2.5 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 wordt het ministerieel besluit van 19 december 1994 houdende de bescherming van de indikkers en toebehoren en de kolenwasserij en -zeverij inclusief toebehoren van de mijnsite van Beringen gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 1995, voorlopig gedeeltelijk opgeheven.

Art. 2. Het beschermde goed bevindt zich op het perceel met de volgende kadastrale gegevens: Beringen, 4de afdeling, Koersel, 2de afdeling, sectie C, perceelnummer 5 p 18 (deel).

De beschermde onroerende goederen zijn aangeduid op het plan dat als bijlage 1 bij dit besluit wordt gevoegd.

Een plan waarop de contouren van de originele bescherming van 1994 staan en waarop wordt aangeduid welke onderdelen met dit besluit worden opgeheven, wordt als bijlage 2 bij dit besluit gevoegd.

De fotoregistratie van de fysieke toestand van de kolenwasserij 1, kolenwasserij 3 en zifterij 2 wordt als bijlage 3 bij dit besluit gevoegd.

Art. 3. De volgende erfgoedwaarden gaan verloren en moeten gedocumenteerd worden: kolenwasserij 3, eerste deel (nouvelle flottation) ontworpen door Mecabel Luik en Westfalia Binnendahl Gröppel in 1951. Het gaat om een nieuwe schlammwasserij met indikker, flotatiebatterijen, trommelfilters en drogers, die werd gebouwd in beton met erboven een staalstructuur. In 1959 werd de kolenwasserij met één travee uitgebreid. De installatie van kolenwasserij werd grotendeels bewaard. De betonnen indikkers, transportbanden, trommelfilters, vergaarbakken, zeven en de flotatiebatterijen moeten gedocumenteerd worden. De originele lift (merktekens L9-K19) is bewaard. De richtlijnen voor het documenteren van de erfgoedwaarden van kolenwasserij 3 worden als bijlage 4 bij dit besluit gevoegd.

Art. 4. In artikel 1 van het ministerieel besluit van 19 december 1994 houdende bescherming van de indikkers en toebehoren en de kolenwasserij en -zeverij inclusief toebehoren van de mijnsite van Beringen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "BERINGEN, 4de afdeling, sectie C, perceelnummer 5 p 18 (deel)" wordt vervangen door de zinsnede "Beringen, 4de afdeling, Koersel, 2de afdeling, sectie C, perceelnummers 5B24 (deel) en 5E23 (deel)";

2° de zinsnede "de Kolenwasserij en -zeverij (20)" wordt vervangen door de zinsnede "kolenwasserij 2, lading en annex kolenwasserij 2, kolenwasserij 4, losvloer/kipzaal, piperack tussen de kleine indikker en de kolenwasserij, de kolenbunkers van kolenwasserij 1 en de sporen onder kolenwasserij 1 en kolenwasserij 3, en bovendien alle onderdelen en restanten van andere gebouwen die zich bevinden in of op de hoger opgesomde volumes".

Art. 5. De bijlage bij hetzelfde besluit wordt vervangen door bijlage 5 die bij dit besluit is gevoegd.

Brussel,

20 DEC. 2018

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of connected loops and a long horizontal stroke ending in an arrowhead.

Geert BOURGEOIS